

چکیده

وجود آمار و اطلاعات صحیح در هر سازمان نقش عمده ای در تجزیه و تحلیل عملکرد آن سازمان ایفاء نموده و کمک مؤثری در ارزشیابی فعالیت ها و برنامه ریزی طرح ها و فعالیت های آینده می نماید. حفظ و تأمین سلامتی و ارتقاء آن به عنوان یک هدف استراتژیک حاصل فعالیت های سازمان های مختلف در درون جامعه می باشد. نظر به طبیعت کارکرد سازمان های بهداشتی و درمانی که بطور مستقیم به حیات انسان ها بستگی دارد، وجود آمار و اطلاعات از ارزش زیادی برخوردار است.

در این پژوهش سعی گردیده است نقش آمار بیمارستانی در ارتقاء کیفیت خدمات درمانی از دیدگاه رؤسا، مدیران و مدیران پرستاری بیمارستان های آموزشی (تخصصی و عمومی) دانشگاه های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی مستقر در شهر تهران مورد بررسی قرار گیرد. روش پژوهش توصیفی - مقطعی می باشد. جامعه آماری را کلیه روسا، مدیران و مدیران پرستاری بیمارستان های آموزشی وابسته به سه دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی شهر تهران تشکیل می دهند که در مجموع ۱۱۷ نفر می باشد. برای انتخاب نمونه با در نظر گرفتن بیمارستان های آموزشی تحت پوشش هر دانشگاه، از روش نمونه گیری خوشه ای استفاده شده است و تعداد نمونه متشکل از ۴۵ نفر رئیس، مدیر و مدیر پرستاری می باشد و کلیه افراد نمونه در انجام پژوهش شرکت داشته اند. جمع آوری داده ها توسط پرسش نامه و با مراجعه حضوری پژوهشگر انجام گرفته است. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از روش های آمار توصیفی (ترسیم جداول و نمودارهای آماری) صورت گرفته است. هر هدف و سؤال پژوهش نیز به ترتیب و بطور جداگانه مورد بررسی قرار گرفته است.

بطور کلی نتایج حاصل در ارتباط با اهداف پژوهش نشان می دهد که ۵۳ درصد از روسا و ۴۰ درصد از مدیران پرستاری بیمارستان های مورد پژوهش با حداکثر فراوانی درصد اشغال تخت و از بین مدیران ۳۳ درصد میزان عفونت بیمارستانی را به

عنوان مهمترین شاخص آمار بیمارستانی انتخاب کرده اند. در مجموع ۴۰ درصد از افراد مورد پژوهش درصد اشغال تخت را به عنوان مهمترین شاخص آمار بیمارستانی در برنامه ریزی برای ارتقاء کیفیت خدمات درمانی برگزیده اند و شاخص های میزان عفونت بیمارستانی، میانگین مدت اقامت، تعداد بیماران بستری، میزان مرگ و میر، فاصله چرخش تخت و میزان اعمال جراحی به ترتیب در اولویت های بعدی انتخاب شده اند.

در رابطه با نگرش مسئولان بیمارستان ها نسبت به استفاده از آمار در برنامه ریزی برای ارتقاء کیفیت خدمات درمانی ۶۷ درصد از روسا، ۸۰ درصد از مدیران و ۱۰۰ درصد مدیران پرستاری و در مجموع ۸۲ درصد از افراد جامعه مورد پژوهش نسبت به هدف مذکور از نگرش مثبت و ۱۸ درصد از نگرش منفی برخوردار هستند.

در رابطه با نگرش مسئولان بیمارستان ها نسبت به نقش آمار بیمارستانی در برنامه ریزی برای ارتقاء کیفیت خدمات درمانی ۸۰ درصد از روسا، ۹۳ درصد از مدیران و ۱۰۰ درصد مدیران پرستاری و در مجموع ۹۱ درصد از افراد جامعه پژوهش دارای دیدگاه مثبت و ۹ درصد دارای دیدگاه منفی می باشد.

در یک بررسی کلی می توان بیان داشت هر چه میزان تحصیلات و سمت شغلی افراد پژوهش در مرحله عالی تری قرار گرفته باشد از میزان توجه و اهمیت آنها نسبت به آمار بیمارستانی کاسته می شود.